

1 / 2016

友

T
O
M
O

Suomentajia
Japanissa

Sugawara
Michizane

Tsunamin
vuosipäivä

Japanilaisen kulttuurin ystävät Ry

Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry (JKY) on perustettu vuonna 1978. Yhdistyksen tavoitteena on tehdä japanilaista kulttuuria tutuksi suomalaisille ja kertoa japanilaisille suomalaisesta kulttuurista.

Yhdistys julkaisee neljä kertaa vuodessa Tomojäsenlehteä ja vuosittain Japanin kulttuurin eri aloja käsittelevän Hashi-kirjasen.

JKY:n kerhotila Tomohima sijaitsee Helsingissä, Wecksellintie 6:ssa. Sieltä löytyy yhdistyksen oma kirjasto. Kirjaston kokoelmat koostuvat suomenne-tusta japanilaisesta kaunokirjallisuudesta sekä erikie-lisistä tieto- ja taidekirjoista.

Kirjasto

Kirjastonhoitaja Liisa Kemppi päivystää yhdistyksen kerhotilassa Tomohimassa (Wecksellintie 6) sijaitse-vassa kirjastossa kuukauden ensimmäisenä ja kolman-tena perjantaina klo 17–18. Mikäli haluat käydä siellä muuna ajankohtana, soita Liisalle, puh. 046 540 5653.

Harrastuspiirit

Japanin kieli (alkeis-, jatko- ja 3-kurssi)
Annika Vellonen, annika.vellonen@helsinki.fi

Japanin keskustelu
Mari Paasonen (äidinkieli japani)
ikana_5gogo@yahoo.co.jp

Kalligrafia
Mirja Paatero, mpaatero@gmail.com

Tomo-lehti

Päätoimittaja
Aino Haavisto
ainorosah@gmail.com.

Ulkoasu ja taitto
Mika Koponen
kopomika@gmail.com

Mentori
Ritva Larva-Salonen
040 7298694
ritva.larva@gmail.com

Johtokunta 2016

Puheenjohtaja
Ronny Rönqvist
09-595068
ronny.ronnqvist@kolumbus.fi

Varapuheenjohtaja
Fred Kapri
0400 553388
fred.kapri@gmail.com

Sihteeri
Ulla Arjamaa
0400 456185
ulla.arjamaa@kolumbus.fi

Taloudenhoitaja
Pirkko Heiniö
050-360 2086
pirkko.heinio@hotmail.com

Varsinaiset jäsenet
Johannes Cairns
johannes.cairns@helsinki.fi

Heli Koskinen
heliakasha@gmail.com

Mari Paasonen
ikana_5gogo@yahoo.co.jp

Varajäsenet
Kaija Pönni-Susiluoto
0456783281
kaija.ponni@welho.com

Seija Savolainen
seija.savolainen@vantaa.fi

Yhdistyksen muut toimihenkilöt

Julkaisujen myynti
Fred Kapri
0400 553388
fred.kapri@gmail.com

Uusi vuosi – uudet tuulet

Jälleen on uusi vuosi alkanut. Vanhan kiinalaisen kalenterin mukaan vuotta 2016 eletään apinan vuoden merkeissä. Tämä vuosi tulee epäilemättä tuomaan mukanaan suuria haasteita Suomelle. Niitä on varmaankin turha tuoda tässä yhteydessä esille, koska ne ovat todennäköisesti jokaisen lukijamme tiedossa.

Myös yhdistyksessämme tapahtuu. Kuten jo edellisessä numerossa kerrottiin, saa Tomo-lehti uusia tekijöitä. Ritva Larva-Salonen luopuu päätoimittajan tehtävistä, mutta jää edelleen toimitukseen avustajana. Lehtë toimittaa tästä eteenpäin pääasiallisesti Aino Haavisto ja taittäjänä toimii Mika Koponen. Samalla kun kiitämme Ritvaa monivuotisesta hyvästä työstä toivotamme Ainin ja Mikan tervetulleiksi JKY-tiimiin.

Kuten tämän Tomo-numeron lukija saattaa huomata, niin uuden toimituskunnan myötä myös lehden visuaalinen ulkonäkö on jossain määrin muuttunut. Samoin on lehden painopaikka ja sen mukaan painatuksessa käytetty paperi muuttunut. Tämä prosessi tulee varmasti jatkumaan pitkin vuotta ja toivomme lukijamme kommentteja näistä muutoksista.

Myös tärkeällä talouspuolella tapahtuu. Yhdistyksemme monivuotinen taloudenhoitaja Antti Lappalainen vetäytyy iän perusteella hyvin ansaitulle vapaalle. Tilalle tulee yhdistyksemme monivuotinen jäsen Pirkko Heiniö, joka on monelle tuttu ikebana-harrastuksensa kautta. Kiitämme Anttia ja myös Laura Lappalaista monivuotisesta uhrautuvasta työstä yhdistyksemme hyväksi. Toivotamme Pirkon, joka on valittu myös yhdistyksemme johtokuntaan, tervetulleeksi joukkoomme.

Toivokaamme siis että yhdistyksemme näin uusin voimin edelleen pystyy pärjäämään yhä kovemmassa kilpailussa myös ystävyysyhdistysrintamalla. Monista syistä yhdistykseen kuulumisen ei ylipäänsä tänä päivänä ole yhtä houkuttelevaa kuin menneinä vuosina. Tähän vaikuttaa yleinen heikko taloudellinen tilanne sekä yhä lisääntyvä kiire, joka karsii vapaa-ajan valintoja. Toivokaamme kuitenkin että kiinnostus, jollei suorastaan rakkaus, Japania ja sen kulttuuria kohtaan edelleen houkuttelee uusia jäseniä liittymään ja vanhoja jäseniä jatkamaan jäsenyyttään yhdistyksessämme.

Yhdistyksemme vuosikokouksessa 23.2. valitun uuden johtokunnan puolesta toivotan kaikille jäsenille hyvää alkanutta vuotta.

Ronny Rönqvist

*JKY on Facebookissa.
Tule ja tykkää!*

Yhdistyksen esittely	2
Pääkirjoitus: Uusivuosi – uudet tuulet // Ronny Rönqvist	3
Erään kakemonon tarina // Ronny Rönqvist	6
Vesikuujärven seminaari - Suomentajia koolla <i>Japanissa</i> // Riikka Länsisalmi	9
Japanin keisarihuoneen autot // Ronny Rönqvist	12
Matkamessut 21. – 24.1.2016 // Ulla Arjamaa	15
JKY:n uudevuodenjuhlat // Pirkko Heiniö	17
Pikku-uutisia	18
Myydään & Ostetaan	20
Kanjienväen maailma // Aino Haavisto	23
Kokemuksia Fukushimaa pelastustöistä // Ritva Larva-Salonen	26
Yhdistyksen julkaisut	30

Erään kakemonon tarina

//Ronny Rönnqvist

Hiljattain sattui kohdalleni täällä Helsingissä todennäköisesti jotakuta Heian-kauden ihmistä esittävä kakemono, joka heti ensi näkemältä herätti kiinnostukseni. Kakemono on signeerattu, mutta varsin yksinkertaisesti monteerattu. Mielenkiintoisin vaihe oli alkaa selvittää, ketä kakemonossa oleva henkilö esittää ja sitä, kuka oli taiteilija. Tämä vaihe on tietenkin japanilaiselle yleensä varsin helppo, mutta japania periaatteessa taitamattomalle aina pieni seikkailu. No, tutkittuani tekstejä sain kyllä pian selville kuka taiteilija oli, mutta henkilön tunnistaminen kesti hieman kauemmin, koska itse maalauksessa ei ole mitään viitteitä henkilön identiteetistä. Ilmeisesti aikanaan otaksuttiin, että japanilainen asiantuntija ilman muuta tunnistaa, kuka on kyseessä.

Historialliset japanilaiset henkilöahmot on kuvitettu usein varsin stereotyyppisesti. Kuvattava henkilö istuu *more japonico* pienellä korokkeella ja kasvoissa on varsin vähän variaatioita. Vanhemmissa maalauksissa on useimmiten kyse korkeasta aatelis- tai virkamiehestä ja henkilö on yleensä pukeutuneena *kariginuun*. Sivussa hänellä on useimmiten *tachimiekka*, kädessä *shaku-sauva* ja päässä *kanmuri*-päähine. Nämä artefaktit kuuluvat kiinteästi *shintō*-uskontoon, kuten tämäkin maalaus. Lisäksi siinä on taustana pitkää ikää symbolisoiva mäntypuu. Vertailemalla maalauksia

eri lähteistä selvisi, että kyseessä epäilemättä on kuuluisa valtiomies Sugawara Michizane (845–903), joka tunnetaan myös nimellä *Tenjin*. Sugawara Michizane piti hallussaan Heian-kaudella useita korkeita virkoja. Hän oli valtioniopiston professori, ja hänet nimitettiin vuonna 886 Sanuki-provinssin kuvernööriksi ja vuonna 897 suureksi neuvonantajaksi (*gon-no-dainagon*). Vuonna 899 keisari Daigo nimitti hänet oikean puolen ministeriksi. Vasemman puolen ministeri Fujiwara no Tokihira kuitenkin vehkeili häntä vastaan, ja Michizane karkotettiin Kyushulle, missä hän kuoli vuonna 903. Michizane oli elässään tunnettu taidoistaan kirjoittaa sekä proosaa että runoja kiinaksi, joka tuolloin oli oppineitten kieli. Keisarillisesta käskystä hän vuonna 892 kirjoitti *Ruijū kokushi* -nimisen kokoomateoksen Japanin historiasta. Yli 500 hänen kiinalaisista runoistaan on säilynyt kahdessa runokokoelmassa *Kanke bunsō* ja *Kanke kōshū*.

Michizanen kuoleman jälkeen joitakin merkittäviä luonnonilmiöitä tulkittiin hänen vihaisen henkensä aiheuttamiksi. Vuonna 923 hänet julistettiin syyttömäksi kaikkiin häntä kohtaan esitettyihin syytöksiin, ja vuonna 993 hänelle myönnettiin taannehtivasti *daijōdaijinin* arvonimi (pääministeri). Jo aikaisemmin Michizanen muistolle oli Kioton Kitanossa pystytetty pyhäkkö, jossa

häntä palvottiin nimellä *Tenma Tenjin*. Ajan kuluessa häntä alettiin pitää oppineisuuden ja kirjallisuuden suojelusjumalana. Tärkein pyhäkkö, joka on pystytetty hänen palvomisekseen tässä ominaisuudessa, on *Tenmangū*-pyhäkkö. Se sijaitsee Kyushun Daifuzussa, jossa hän eli ja kuoli maanpaikolaisena.

Entäs sitten maalauksen tekijä? Kakemonossa oleva maalaus on *benizuri-e* -tyyliä. Tämä ukiyo-e -puupiirrosten varhainen tyyli sai nimensä niissä pääosin käytetyistä yksinkertaisista ruskeista tai kellertävistä väreistä. Tämän tyylin kultakausi oli 1700-luvun keskivaiheella. Kakemonon formaatti on *hashira-e* (pilarikuva), eli kapea ja pitkä (tässä tapauksessa 135 cm x 33 cm). Varsin nopeasti selvisi, että tekijä oli Toyonobu-niminen taiteilija. Kakemonon vasemmalla puolella olevassa tekstissä lukee: *Meijōdō Shuka Toyonobu zu*, eli Toyonobu maalasi Meijōdo-studiossa. Kanjien alla ovat Toyonobun käyttämät *rakkan*-sinetit (Ishikawa ja Toyonobu). Alla oikealla on vielä julkaisijan leima, *Urokogataya* (Magobei).

Ishikawa Toyonobu (1711–1783) on varsin tunnettu ukiyo-e -taiteilija. Hän erikoistui *yakusha-e* eli näyttelijäkuviin sekä *bijinga*-maalauksiin eli kauniita naisia esittäviin maalauksiin, mutta harrasti myös muita maalauslajeja. Tämä kakemono on hänen tyyliään. Mutta voisiko se tosiaankin olla 1700-luvulta, eli aito Toyonobu? Maalauksessa on tyyppillinen Toyonobu-signeeraus, sinetit ja kustantaja ovat identtiset niiden kanssa, jotka yleensä löytyvät Toyonobun töistä. Epäilystä sen sijaan herätti tämän kakemonon

varsin yksinkertainen tekotapa. Kakemono on valmistettu erilaisista paperilaaduista, mutta esimerkiksi silkkipäällystettyä paperia ei ole käytetty. Myös kakemonon painona toimiva *jikugi*-rulla on valmistettu kevyestä puusta. Sitä paitsi Harvard Art Museumin kokoelmista löytyy melkein identtinen Toyonobun maalaus Sugawara Michizanesta. Maalaukset eroavat ainoastaan pienissä yksityiskohdissa, mutta signeeraus on Harvardin kakemonossa erilainen.

Näin ollen voidaan melko varmasti todeta, että hankkimani kakemono on kopio jostakin alkuperäisestä työstä, mahdollisesti edellä mainitusta Harvardin museon omistamasta työstä. Nyt käsillä oleva kakemono on todennäköisesti valmistettu Taishō-kaudella tai Shōwa-kauden alussa, mutta voi olla vanhempikin. Silloin ei oltu tietoisia tekijänoikeuksista, eli kopiointi oli vapaata. Painamalla ”oikeat” leimat kakemonoon mahdollistettiin, että ostaja pystyisi ylpeilemään omistavansa oikean Toyonobun – ainakin kaukaa katsottuna! Kaiken kaikkiaan kyseessä on mielenkiintoinen kakemono, jollei muuta niin aiheensa puolesta. ■

Ronny Rönqvist

Viereisen sivun kuva: Sugawara Michizane -kakemono

石川
五川
宗鑑
畫

石川宗鑑

Vesikuujärven seminaari

Suomentajia koolla Japanissa

//*Riikka Länsisalmi*

Japaninkielisen kaunokirjallisuuden ja runouden suomentaminen on pitkään henkilöitynyt Kai Niemiseen, jonka mittavan uran saavutukset ovat tuttuja kaikille tämän lehden lukijoille. Vaikka maassamme ei ole tarjolla varsinaista japanin kielen kääntäjäkoulutusta, on Helsingin yliopiston Japanin tutkimuksesta ponnistanut myös nuorempia kirjallisia kykyjä, joista tutuimpia nimiä lienevät kahden uusimman Haruki Murakamin romaanin Väröttömän miehen vaellusvuodet ja Maaailmanloppu ja ihmemaa suomentaja Raisa Porrasmäe, proosan ohella runoja ja näytelmiä kääntänyt Miika Pölkki sekä useat manga-sarjakuvan suomentajat. Uuden johtajansa tohtori Merja Karppisen johdolla Suomen Japanin Instituutti osallistui kääntäjien ja kääntämisestä kiinnostuneiden tulevaisuuden toivojen tukemiseen järjestämällä keskellä Suomen suvea 2015 nykyjapanin suomentamiseen keskittyvän seminaarin Fukuin prefektuurin pienessä järvenrantakylässä Mikatassa. Osallistujiksi valikoitui monipuolinen Japani-tuntijoiden joukko, jonka kouluttajaksi saatiin kokenut ja palkittu englanninkielisen proosan, näytelmien ja musikaalien suomentaja Kristiina Drews.

Nousevat suomentajakyyvyt Markus Mäkinen ja Mayu Saaritsa, kääntämisestä kiinnostuneet Helsingin yli-

opiston opiskelijat Kati Tarvainen ja Saana Kaurala sekä rutinoitunut manga-sarjakuvan suomentaja ja toimittaja Antti Valkama lähettivät jo ennen seminaaria järjestäjille ennakkotehtävät, joita kymmenhenkinen osallistujaporukka pääsi ruotimaan viikon ajan Kristiinan ja Antin asiantuntevalla ja innostavalla opastuksella. Mukana seminaarissa olivat myös auktorisoitu kielenkääntäjä Matti Huotari, nykyisin Okayaman yliopistossa opettava lehtori Yukako Uemura, etäyhteyden kautta Suomesta käsin Raisa Porrasmäe ja tämän kirjoituksen laatija. Osallistujat pitivät seminaarissa myös omia etukäteen valmisteltuja puheenvuorojaan, joiden aiheita olivat järjestötietoisku, auktorisoitu kääntäminen havainnollisine esimerkkeineen, japanin kielen ominaispiirteet, katsaus japanista suomennettuun kirjallisuuteen, Murakamin suomentaminen, kääntäminen suomesta japaniin ja opiskelijoiden osallistaminen käännösprojekteihin, mangan suomentaminen, kielentutkijan näkökulma äänteellisesti motivoituun sanastoon suomennetussa mangassa ja opiskelijoiden loppuyhteenveto koko seminaarin annista. Ryhmä työskenteli päivittäin intensiivisesti aamuyhdeksästä iltaviiteen, jonka jälkeen innokas keskustelu jatkui yhteisessä illallispöydässä ja monesti vielä il-

lallisen jälkeenkin myöhään yöhön asti. Monipuolisista puheenvuoroista ammennettiin uutta tietoa ja harjoitustekstien käännostratkaisujen vertailu keskenään sekä englannin- ja ranskan-kielisiin käännoksiin oli hedelmällistä ja herätti runsaasti vilkasta mielipiteiden vaihtoa.

Mikatan kuvankaunis Suigetsu-järvimaisema ympäröivine metsäisine kukkuloineen ja vuorineen vaikutti epätodelliselta, aivan kuin jollakin tapaa hieman vinksahaneelta ja väärrään paikkaan tipahaneelta suomalaismaisemalta, joka oli samalla sekä tuttu että outo. Mystisiä ulottuvuuksia sisältävään Banana Yoshimoton tekstin käännosharjoitukseen paikka tuntuikin sopivan mainiosti ja pimeän laskeuduttua ajatukset purjehtivat ennen unen tuloa pitkään järvenselän tummuvilla laineilla. Erittäin antoisan ja työntäyteisen viikon päätti illallinen Tsurugan kaupungissa yhdessä Fu-kuin prefektuurin Suomi-yhdistyksen jäsenten kanssa, ja viimeisen päivän lounaalle saapui vielä vieraaksi The Scandinavia-Japan Sasakawa Säätiön Tokion toimiston johtaja Miki Futagawa, joka oli varsin vaikuttanut nuorten suomalaisten kielitaidon ja osaamisen tasosta.

Tänä vuonna Merja Karppinen suunnittelee toteuttavansa vastavanlaisen seminaarin suomalaisen kirjallisuuden japanintajille Suomessa. Toivottavaa onkin, että kääntäjien irtottautuminen tietokoneruudun sinisen valon kalvaasta hehkusta onnistuu tämänkaltaisten tuloksekkaiden tapaamisten muodossa myös jatkossa. Kiitokset Merjalle, Kristiinalle ja kaikille muille osallistujille viimevuotisesta ensimmäisestä kokeilusta! ”Kääntäminen on mahdollista koska jokainen teos on keskeneräinen ja sellaisena kutsuu jatkamaan sanomista. Samasta syystä kääntäminen on välttämätöntä. Teoksen keskeneräisyys ja avoimuus ovat kutsu; teos tahtoo tulla osaksi kulttuurin jatkumoa ja sen ylikielellistä ykseyttä.”¹ Arvokkaita ovat ne, jotka opiskelevat kieliä ja jatkavat sanomista jakaakseen kanssamme avaimet kulttuurin jatkumoon. ■

Riikka Länsisalmi

japanin kielen yliopistonlehtori, Japanin tutkimuksen dosentti, Helsingin yliopisto

¹ Tarja Roinila teoksessa *Maurice Merleau-Ponty: Filosofisia kirjoituksia*, toim. Miika Luoto ja Tarja Roinila, Kustannusosakeyhtiö Nemo 2012, 55.

Seminaarilaiset koolla.

Japanin keisarihuoneen autot

//Ronny Rönnqvist

Tammikuun alussa sattui silmään uutinen, että HKK Japanin keisari Akihito oli uudistanut ajokorttinsa. Tuskin moni lukija tietää, että keisari Akihitolla on voimassa oleva ajokortti ja että hän vieläkin, täytettyään 82 vuotta, silloin tällöin asettuu ohjauspyörän taakse. Tammikuun 8. päivänä 2016 keisari läpäisi jälleen tarvittavat testit, jotka Japanissa ovat pakolliset 70 vuotta täyttäneille autoilijoille kolmen vuoden välein. Keisari osallistui sekä teorialuento- että lääkärintutkimukseen, jossa todettiin hänen näkönsä on riittävän hyväksi. Luonnollisesti puitteet olivat kuitenkin hieman erilaiset kuin normaalille kansalaiselle. Testit

tapahtuivat nimittäin keisaripalatsissa Tokiossa ja ajokoe tehtiin myös keisaripalatsin alueella. Autonäyttelyä keisarin itselleen vuonna 1991 hankkimaa *Honda Integra Sedan*ia manuaalisella vaihteistolla. Autossa on 1,6 litran moottori. Koeajo kesti 15 minuuttia ja siihen sisältyi pysähdys liikennevaloissa, peruutusharjoitukset sekä siksak-ajoa kumisten pylväitten välillä. Ajon tarkasti ja hyväksyi Tokion poliisilaitoksen virkamies. Keisarin ajotyylillä on odotetusti hyvin rauhallinen. Hän istuu ohjauspyörän takana hieman eteenpäin kumartuneena ja tarttuu ohjauspyörään molemmilla käsillään.

Honda Integra-tyyppinen auto.

Keisarin ajamiset

Keisari Akihito hankki ensimmäisen ajokorttinsa jo kruunuprinssinä vuonna 1954. Silloin hän lähti heti Hakoneen ajamaan opiskelijatovereittensa kanssa. Mihin keisari sitten tänä päivänä tarvitsee ajokorttia? Luonnollisesti hän ei itse aja keisari-palatsin ulkopuolella. Mutta palatsin sisäiset etäisyydet ovat melkoiset ja keisaripari ajalee silloin tällöin Honda-autollaan residenssistään vaikkapa tenniskentälle tai puutarhaa katsomaan. Silloin keisarinna Michiko istuu pelkääjän paikalla keisarin vieressä. Aikaisemmin on muutaman kerran jopa tapahtunut, että keisari on itse kyydittänyt valtiovieraitaan palatsin sisällä, mikä on melkoisen epätavallista. Keisari on ehdottomasti sitä mieltä, että myös palatsin alueella tarvitaan voimassa oleva ajokortti, ja hänellä onkin se aina ajaessaan mukana. On kuulemma tapahtunut, että keisari on palannut residenssiin hakemaan ajokorttia, jos on unohtanut ottaa sen mukaansa. Keisarin ajokortti poikkeaa tavallisesta ajokortista ainoastaan siinä, että omistajan kotiosoitteeksi on merkitty ”Japanin kansakunta”.

Keisarihovin kulku- ja ajoneuvot

Muutoin keisari Akihito tietenkin liikkuu virkatehtävissään virallisilla ajoneuvoilla. Ajoneuvoista ja kuljettajista vastaa keisarihovin hallintovirasto (*Imperial Household Agency*). Ennen autojen tuloa Japanin keisarit liikkivat joko härän vetämissä isopyöreissä *Gosho guruma* -hovivauunuissa tai *norimono* -kantotuoleissa. Meiji-restauraation jälkeen muotiin

tulivat hevosten vetämät komeat länsimaistaistyylliset kullatut gaala-rattaat (*zagyoshiki*). Vielä tänäkin päivänä näitä rattaita käytetään keisarillisissa juhlatapahtumissa.

Ensimmäinen keisarihuoneen käyttämä auto oli *Daimler-Mercedes*-merkinen 14/45 hevosvoimainen auto vuodelta 1912 (käytössä 1913–1927). Tuolloin hallitsijana oli keisari Yoshihito (Taishō-tenno). Hänen isänsä keisari Mutsuhito (Meiji-tenno) ei tiettävästi koskaan liikkunut autossa. Daimleria seurasi *Rolls-Royce Silver Ghost* (1921–1936). Vuonna 1936 silloinen keisari Hirohito (Shoowa-tenno) sai käyttöönsä upean karmosiininpunaisen *Mercedes-Benz 770* (”Grosser Mercedes”). Tätä mallia hankittiin hoville useita kappaleita. Yksi näistä on vuodesta 1971 ollut Mercedes-Benz-museossa Untertürkheimissa Saksassa. Samanaikaisesti Shōwa-tennoolla oli myös käytössä muutama *Packard Model 1202* (”Packard Eight”) -tyyppinen auto (1935–1963). Tätä autoa seurasi lyhyen ajan *Cadillac Series 75* (1951–1970). Samanlainen auto oli muuten myös Suomessa presidentti Juho Paasikiven käytössä 1950-luvulla. Vuonna 1967 siirryttiin kuitenkin japanilaisvalmisteisiin autoihin, joista ensimmäiseksi valittiin edustusautoksi *Nissan Prince Royal* (1967–2007). Kun yksi näistä autoista jäi, palveltuaan liki 40 vuotta, seisomaan tielle virallisessa toimituksessa, otettiin vuonna 2007 käyttöön uusi automalli. Tämä on nykyisin käytössä oleva *Toyota Century Royal* (2007–). Näitä autoja on valmistettu neljä kappaletta ja ne ovat luonnollisesti muun muassa panssaroituja.

Nykyään käytössä oleva Toyota Century Royal.

Pituutta niillä on 6,1 m, leveyttä 2 metriä ja 5.0 litran L-V12 moottorissa hevosvoimia on 280. Kaikki autot ovat väriltään mustia ja matkustajaovissa on keisarin kultainen krysanteemi-vaakuna. Kun keisari on kyydissä, auton nokassa liehuu keisarillinen pienoislippu. Tuolloin myös rekisterinumeroitien paikalla on ainoastaan krysanteemivaakuna.

Lopuksi voidaan mainita, että keisarinna Michikolla ei ole ajokorttia, vaikka hän kuulemma nuoruudessaan on kokeillutkin autolla ajamista. Keisariperheen muista jäsenistä sekä prinssi Fumihitolla (Akishino no Miya) että entisellä prinsessa Sayakolla (Nori no Miya) on ajokortti. Prinsessa Sayako luopui keisarihuoneen jäsenyydestä vuonna 2005, kun hän meni naimisiin Kuroda Yoshikin

kanssa. Myös kruununprinsessa Masakolla on ajokortti ja hänellä lienee vielä omistuksessaan Toyota Corolla -mallinen auto. Prinssi Fumihito omisti aikanaan keltaisen Volkswagen "Kuplan", ja kerrotaan myös keisarin ajaneen tätä autoa.

Keisarillisen hovin mukaan tämä oli kuitenkin viimeinen kerta kun keisari uusi ajokorttinsa. ■

Teksti: Ronny Rönnqvist

Kuvat: Wikipedia

MATKAMESSUT

21.–24.1.2016

//Ulla Arjamaa

Paukkupakkasesta huolimatta matkamessut kokosivat Messukeskukseen lähes 67 000 kävijää. Tunnelma oli lämmin, värikäs, äänekäs. JKY:n standilla käytiin vilkasta keskustelua. Moni tänä vuonna Japaniin matkustava kertoi suunnitelmistaan ja kyseli, mitä matkalla kannattaisi käydä katsomassa, mitä ostaa, mitä syödä. Painotuotteemme kävivät kaupaksi, oli kielitunneista ja kalligrafiapiiristä kiinnostuneita ja saatiin muutama uusi jäsenkin.

Merkittävää ystävyysseuratoiminnan kannalta oli, kun europarlamentaarikko Henna Virkkunen valitsi vuoden 2015 ystävyysseurateon viiden finalistin joukosta. Voittajaksi julkistettiin messuilla perjantaina 22.1. Suomi-Saksa Yhdistysten Liiton oppilasvaihtotoiminta. Facebookissa Henna Virkkunen kirjoittaa: ”Ystävyysseurat tekevät hienoa työtä vapaaehtoisvoimin ja täydestä sydämestään.”

Henna Virkkunen piipahti myös JKY:n standilla. Kerroimme yhdistyksemme toiminnasta ja juttu laajeni yleisesti ystävyysseurojen työn merkitykseen eri maiden ystävyysuhteiden solmimisessa ja edistämisessä. Kerroimme myös puolin ja toisin Japanin matkakokemuksista.

Ystävyysseurateko on Ystävyysseurojen Liitto ry:n uusi avaus. Se nimettiin nyt ensimmäistä kertaa ja

jatkossa joka toinen vuosi. Ystävyysseurateko on projekti, hanke tai toimintatapa, jolla on menestyksekkäästi luotu tai kehitetty ystävyysseurojen toimintamalleja tai muulla tavalla ansiokkaasti edistetty eri maiden ja kansojen ystävyyttä. Yhdistyksemme kannattaisi ehkä harkita osallistumisista seuraavalla kerralla tähän kisaan. ■

Teksti: Ulla Arjamaa

Kuvat: Markku Arjamaa

Japanese Food & Utensils

東京館
Tokyokan

Annankatu 24
00100 Helsinki, Finland

Puh./Tel +358-9-622 5553

Fax +358-9-622 5552

e-mail tokyokan@kolumbus.fi
www.tokyokan.fi

Open: Mon-Fri 10-18
Sat 10-15

YSL:n puheenjohtaja Seppo Kalliokoski sekä eurokansanedustaja Henna Virkkunen vierailivat JKY:n standilla.

Sihteerimme Ulla Arjamaa ja uusi taloudenhoitajamme Pirkko Heiniö.

JKY:n Uudenvuodenjuhlat

//Pirkko Heiniö

Iloinen puheensorina täytti Ravintola Koton salin, kun yhdistyksemme jäsenet viettivät perinteistä Uudenvuodenjuhlaa 9.2.2016. Aluksi pj Ronny Rönqvist kertoi menneen vuoden tapahtumista ja valotti tulevaa. Kuumimme, millaisia ovat alkaneen vuoden apina-ihmiset, joita joukostamme löytyikin muutama.

Runsaan ja maukkaan illallisen jälkeen koitti illan kohokohta. Arvat tekivät hyvin kauppansa, eikä ihme, notkuihan pöytä toinen toistaan upeampia voittoja. Marin tytär Kaarin toimi onnettarena ja äiti virallisena

valvojana, joten kaikki sujui taiteen sääntöjen mukaisesti. Ikävä oli juhlat lopettaa, mutta ensi vuonna tapaamme taas samoissa merkeissä.

Lämmin kiitos kaikille mukana olleille ja iso kiitos voittojen lahjoittajille Tomoko Saito-Soinisalolle, Tokyokanille ja Lounas-Kahvila-Take away Mizulle.

Teksti: Pirkko Heiniö

Kuva: Ulla Arjamaa

Kuvassa vasemmalta Jaakko Schildt, Kati Castrén, Markku Arjamaa ja Irene Merilahti.

.....: *Pikku-uutisia*

Hanami toukokuussa

Suomessa kirsikkapuut kukkivat toukokuussa, ja silloin on jälleen aika kokoontua viettämään hanamia Helsinkiin, Roihuvuoren Kirsikkapuistoon. Hanamijuhla pidetään 15.5.2016 klo 12 – 17.

.....

Yliopistojen Aasia-verkosto 20 vuotta

Suomalaisten yliopistojen Aasian tutkimuksen verkosto täyttää tänä vuonna 20 vuotta. Tasavuosia juhlittiin Turussa 18. – 19.2 järjestetyllä konferenssilla Education, Science and Equality in Asia. Juhlavuosi jatkuu mm. opiskelijoille suunnatun valokuvakilpailun ja työpajojen merkeissä.

.....

Japan Alumni Forum

Japanin suurlähetystö järjesti 9.2. Japan Alumni Forumin toisen tapaamisen. Japan Alumni Forum -tapahtumat on suunnattu kaikille ”Japani-alumneille”: kaikille Japanissa työskennelleille ja opiskelleille. Foorumi kerää yhteen kaikki kiinnostuneet tutustumaan uusiin ihmisiin, verkostoitumaan ja jakamaan tietoa ja yhteyksiä. Mikäli tulevat tapahtumat kiinnostavat, ota (englanniksi) yhteyttä: culture@hk.mofa.go.jp

.....

Japani-kirjallisuutta suomeksi

Japanilaisen estetiikan dosentti Minna Eväsojalta ilmestyy Tomon kanssa samoihin aikoihin uusi kirja nimeltään Melkein geisha - hurmaava ja hullu Japani. Kirja on kokoelma tarinoita japanilaisesta kulttuurista niin kuin Eväsoja on sen suomalaisnaisena kokenut. Kirja kuvailee Japanin kauniita, hauskoja, joskus mielettömiä tai toisaalta ihastuttaviakin piirteitä.

29.4. ilmestyy puolestaan Miika Pölkin suomennos eräästä Japanin klassisen kirjallisuuden merkittävimmästä teoksesta, Makura no Sōshista eli Tyynyaluskirjasta. Erilaisista kuvauksista, anekdooteista, runoista ja listoista koostuva kirja tarjoaa mielenkiintoisen kurkistusikkunan 1000 vuoden takaiseen elämään keisarin hovinaisen silmin.

Japanomaniaa Ateneumissa

Ateneumin taidemuseossa aukesi 18.2. Japanomania pohjoismaisessa taiteessa -niminen näyttely, jossa esitellään monipuolisesti, millaisia vaikutteita Japanista kantautui pohjoismaiseen taiteeseen vuosina 1875 – 1918. Näyttely sai kiittävät arviot mm. Helsingin Sanomissa, ja jokaisen Japanista kiinnostuneen taiteenystävän kannattaakin siis suunnata Ateneumiin ennen näyttelyn sulkeutumista 15.5.

Kissavieras

Helmikuussa ilmestyi Raisa Porrasmaan suomentamana Takashi Hiraiden romaani Kissavieras. Romaanissa seurataan tokiolaisen pariskunnan elämää, jota alkaa värittää kulkukissan vierailu heidän luonaan. Kirja on Porrasmaan kolmas romaanisuo-
mmennos Haruki Murakamin Maaailmanloppu ja ihmemaa sekä Värittömän miehen vaellusvuodet -kirjojen jälkeen.

歌 舞 伎

KABUKI

Lapinlahdenkatu 12 puh 09-694 9446

Ma-Pe klo 11:30 - 14:00 ja 17:00 - 23:00

La suljettu

Su klo 16:00 - 23:00

Myydään & ostetaan

Tästä numerosta alkaen Tomossa aloittaa palsta, jossa julkaistaan JKY:n jäsenten Japani-aiheisten tuotteiden halutaan myydä/ostaa -ilmoituksia. Ilmoittaminen ei maksa mitään, ja toimii täysin ostajien ja myyjien omalla vastuulla. Julkaisemme ilmoitukset saapumisjärjestyksessä ja pidätämme oikeuden jättää ilmoitus julkaisematta esim. mahdollisen tilanpuutteen vuoksi.

Mikäli haluat ilmoittaa tällä palstalla, ota yhteyttä Tomon päätoimittajaan ainorosah@gmail.com.

JKY:n kirjaston kaksoiskappaleita

Yhdistyksen kerhotilassa Tomohimassa on ahdasta. Saadaksemme hyllyihin hiukan lisätilaa myymme jäsenille edulliseen 2 euron hintaan kirjojen kaksoiskappaleita.

Jos alla olevassa listassa on kirja/kirjoja, jotka kiinnostavat ostamismielessä, pyydämme ottamaan yhteyttä sihteeriin ulla.arjamaa@kolumbus.fi tai 0400-456185 ja sopimaan noutamispäivästä. Kirjat ovat Tomohimassa osoitteessa Wechsellintie 6, Helsinki. Kirjastonhoitaja Liisa Kemppi päivystää siellä kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena perjantaina klo 17-18. Maksu liisalle käteisellä.

Suomeksi käännettyä kaudenokirjallisuutta

Abe Kōbō: Välijääkausi 4
Dazai Osamu: Ei enää ihminen
Endō Shūsaku: Kuiskaus
Endō Shūsaku: Verraton hölmö
Ibuse Masuji: Musta sade
Ishiguro Kazuo: Silmissä siintävät vuoret
Kawabata Yasunari: Kioto
Miura Ayako: Aurinko sulattaa jään
Miura Ayako: Rakkauden sola
Mori Ōgai: Villihanhet
Natsume Sōseki: Kokoro

Pilgrim, Ruriko Kumoi: Etäällä koittaa kevät

Saikaku Ihara: Päässälaskua
Shikibu Murasaki: Genjin tarina osat 1-3
Takagi Akimitsu: Ilmiantaja
Tanizaki Junichirō: Avain
Tanizaki Junichirō: Unien silta
Yoshikawa Eiji: Musashi

Muuta

Polameri Veikko: Biwansoittajan tarina
Japanilaisia satuja (Tuulikki Korpinen)

Kirjoja ja mangaa

Olen opiskellut Japanin kieltä ja kulttuuria n. 6 vuotta ja hankkinut lukuisia Japaniin liittyviä kirjoja. Olen muuttamassa Japaniin yliopistossa opiskelua varten enkä mitenkään tarvitse enkä pysty ottamaan mukaan kaikkea opiskelumateriaalia ja muita kirjoja. Myisin nämä ostohintaa huomattavasti halvemmalla:

Kokoelmaani kuuluu

- japanilaista mangaa
- japaniksi olevia Japanin yliopistoon hakeville ulkomaalaisille suunnattua oppimateriaalia
- muutama japaniksi oleva lastenkirja
- Japanista kertova suomalainen kirja

Jos joku on kiinnostunut hakemaan Japaniin yliopistoon niin voin myös infota prosessista.

Ystävällisin terveisin
Tuomas Salmi
stobeydin@gmail.com
0504630576

Myydään

Kaksi kimonoa tarvikkeineen

Olen ollut vuosia sitten töissä Japanissa ja harrastin japanilaista tanssia. Sitä on muistona kimono ja kaikki mahdolliset tarvikkeet. Minulla on 2 kimonoa (oranssi/lohenpunainen ja mustapunavalkoinen, kuvia saatavilla), 3 obia ja tykötarvikkeet... paita, alushame, pehmuste yms.

Ota yhteyttä travelhanna@gmail.com

Kanjienv maailma

Johdanto kanjienv maailmaan

//Aino Haavisto

Kaikille lukijoille lienee tuttua, että japania kirjoitetaan kolmen kirjoitusjärjestelmän – kahden tavuaakkoston ja kiinalaisperäisten kanji-sana-merkkien avulla. Tulos on kiehtova sekasotku, joka tuottaa haastetta niin japanilaisille kuin kaikille muillekin japania kirjoittamaan tai lukemaan aikoville.

Minulle kanjit olivat ensimmäinen syy opiskella japania. Japania 90-luvulla opiskellut isäni oli opettanut minulle muutaman yksinkertaisimmista merkeistä jo alakouluiässä, mutta yläasteella kanjit alkoivat kiehtoa siinä määrin, että kaivoin kirjahyllystä isän vanhan kanjiopiskelusanakirjan. Taisin opetella ensimmäisenä kanjikesänäni 100 merkkiä – uhraamatta ajatustakaan hiragana-tavumerkeille kieliopista puhumattakaan.

Kului vielä jokunen vuosi ennen kuin aloitin kunnolla japanin opiskelun, mutta rakkauteni kanjeihin ei ole matkan varrella vähentynyt. Loputtomasti työtä ja turhautumista satojen ja tuhansien merkkien opiskeluun liittyy, mutta toisaalta jaksan innostua siitä aina vain uudelleen. Merkkeihin kietoutuu loputtomasti kiinnostavia tarinoita.

Tästä alkavan juttusarjan on tarkoitus esitellä kanjienv kiehtovaa maailmaa kaikille japanintaidoista riippumatta. Jos aikoo opetella kunnolla japania, kannattaa aloittaa järjestelmällisesti helpoista ja yleisistä

merkeistä ja edetä itselleen sopivalla tahdilla joka viikko tai mieluiten joka päivä kerraten, mutta Tomossa haluan ensimmäisenä opeteltavien merkkien sijasta esitellä joitakin eri tavoin mielenkiintoisia merkkejä.

Kanjienv rakenne

Kanjienv perusosia ovat (siveltimen) vedot, joita yleensä lasketaan olevan kahdeksan erilaista. Kukin veto piirretään irrottamatta kynää tai sivellintä paperista, ja oikea vetojärjestys on tärkeää, jotta merkin saa piirrettyä helpopolukaiseksi ja kauniiksi. Vedoista muodostuu merkinosia, radikaaleja, joita perinteisesti lasketaan olevan 214 erilaista. Kaikki tuhannet kanjimerkit muodostuvat näiden radikaalien yhdistelminä. Moni radikaaleista esiintyy myös yksinään, ja niillä on selkeä oma merkityksensä. Aina näin ei ole, mutta yleisimpien radikaalien tunnistaminen ja merkityksen tietäminen auttaa joka tapauksessa muistamaan kanjeja.

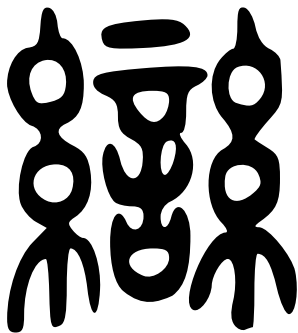
Kaikki kanjit eivät suinkaan ole kuvia – varsinaisia kuvamerkkejä (esim. 目 'silmä' tai 山 'vuori') on nykymerkeistä vain hyvin pieni osuus. Niiden lisäksi merkkejä on kolmea muuta tyyppiä: yksinkertaisia ideogrammeja, jotka kuvaavat tunnistettavasti abstraktia kohdettaan (下 'alla', 上 'yllä'), yhdistelmämerkkejä, joissa edellisiä tyyppisiä yhdistetään semanttisesti mielekkääksi kokonaisuudeksi (esim. 峠 'vuoristosola', osina 'vuori'

sekä 'ylös' ja 'alas') sekä radikaali-foneemi-yhdistelmiä. Jälkimmäisiä on moninkertainen määrä muihin ryhmiin verrattuna. Yksinkertaisimmillaan ne koostuvat merkitystä summittaisesti kuvaavasta radikaalista ja toisesta, ääntämistäppä kuvaavasta radikaalista.

Ikävä kyllä japaninopiskelijaa ääntämistäppä kuvaavat radikaalit eivät auta kovin paljoa, koska tuon radikaalin paljastaman (edes summittaisen) ääntämistavan lisäksi merkeillä on nk. japanilainen lausumatapa, joka ei liity foneettiseen komponenttiin mitenkään.

戀 koi, ko(u), koi(shii), REN
Rakkaus, kiintymys

Ensimmäisenä esiteltävä merkki ei ole helpoimmasta päästä – ja jos ihan tarkkoja ollaan, nykyjapaniksi ja -kii-naksi kirjoitetaan tämän 23-vetoisen

戀-merkin yläosan vanha muoto, nk. suurta sinettikirjoitusta. Lankaradikaalit näyttävät tässä yhä selvästi lankavyyhdeiltä.

häkkyrän sijasta 恋. Valitsin kuitenkin aloitukseksi tämän vanhanmuotoisen rakkauden merkin, sillä se on omia suosikeitani kaikista merkeistä. Molemmista versioista löytyy merkitysradikaali 心, sydän, joka liittyy erinäisiin tunteisiin ja ihmismieleen liittyviin merkkeihin. Tämä vanha rakkauden kanji on tyypillinen esimerkki radikaali+foneemi -merkistä: mitään varsinaista merkitystä sydämen yläpuolisella osalla ei tässä merkissä ole, mutta sen sisältämät merkit lausutaan usein 'ran' tai 'ren'.

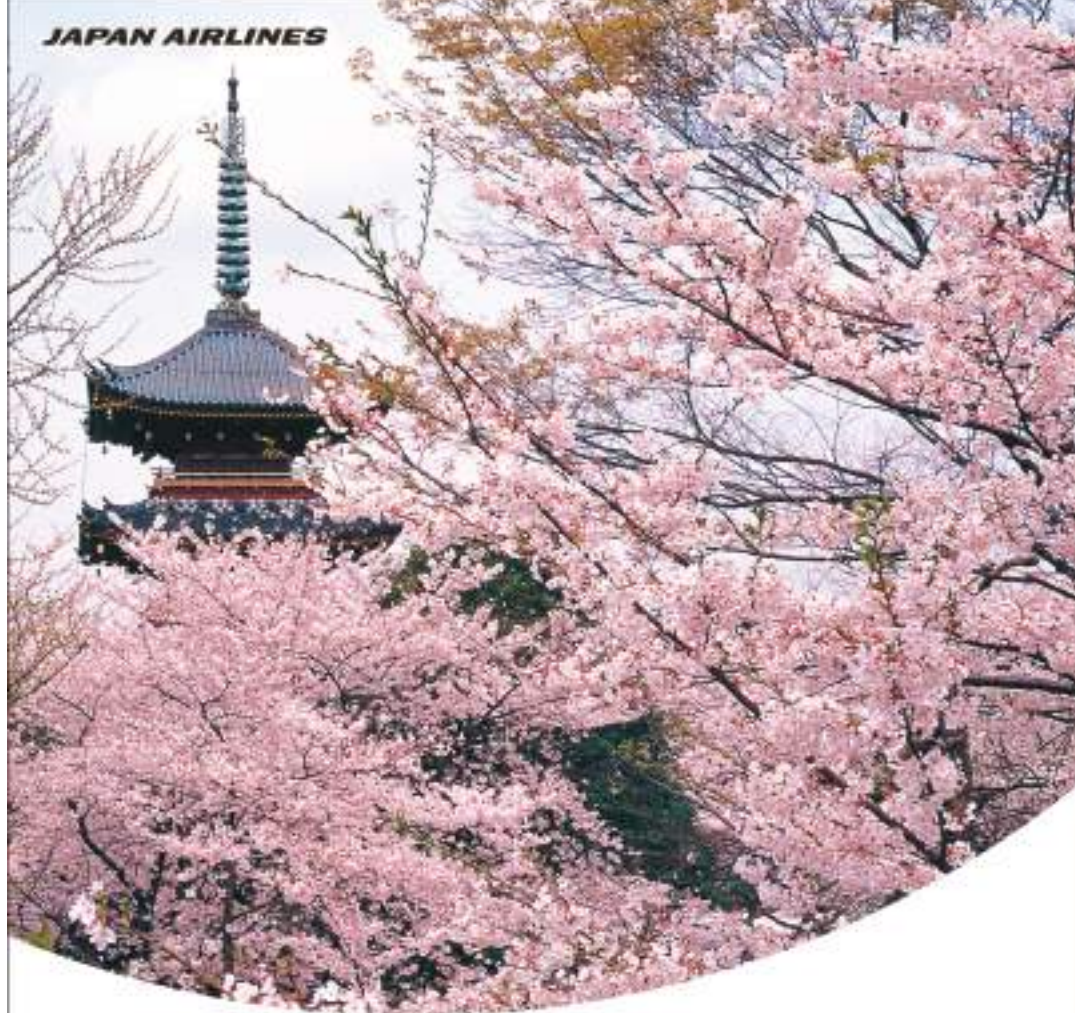
Jossain lukemassani kirjassa sanottiin, että on ”yleinen virhe” etsiä merkitystä myös foneemiradikaalista. Sorrun siihen itsekin, mutta yleensä tietoisesti: merkki on helpompi muistaa, kun keksii sille tarinan, perustui tarina oikeaan etymologiaan tai ei. Yläosan reunimmaisat merkit (糸) tarkoittavat lankaa ja yhdistelmissä esimerkiksi sitomista, keskimäinen (言) puhetta. Sulje silmäsi – tavoitatko kuvan vahvoihin siteihin, melkein kuin kaksinkertaisin silkkilangoin, yhteen sidotuista rakastavaisista puhelemassa toisilleen? ■

Aino Haavisto

Jatkolukemista

Lindqvist, Cecilia (1997) *Merkkien valtakunta* – kertomus kiinalaisista ja heidän merkeistään kertoo japanisteillekin mielenkiintoisella tavalla kirjoitusmerkkien historiasta
kanjikaveri.net on hyvä suomalainen sivusto japanin kielestä, erityisesti kanjeista

JAPAN AIRLINES

Koe Japanin ainutlaatuinen luonto eri vuodenaikoina.

Kotimaan verkostomme ja laajeneva yhteistyömme Finnairin ja British Airwaysin kanssa tuo enemmän joustavuutta unelmamatkasi suunnitteluun.

Päivittäinen suora lento Helsinki–Tokio Dreamliner-koneella.

www.nl.jal.com/en

Fly into tomorrow.

Kokemuksia Fukushimaan pelastustöistä

//Ritva Larva-Salonen

Maaliskuun 11. tulee kuluneeksi viisi vuotta Japania järkyttäneestä maanjäristyksestä, tsunamista ja ydinvoimalaonnettomuudesta Fukushimassa, Koillis-Japanissa. Japanin Suomen-suurlähetystön entinen sotilasattasea eversti Masateru Kabemura toimi tuolloin Fukushimaan läänissä Kuudennen tykistörykmentin päällikkönä ja Camp Koriyaman varuskunnan komentajana. Hän johti joukkojaan pelastusoperaatioissa 2011. Kyselimme hieman hänen muistojaan.

Japanin itsepuolustusvoimista yli 100 000 miestä ja naista oli mukana pelastustöissä. Kuinka monta sotilasta oli komennuksessasi?

Kuudessa tykistörykmentissä oli 700 ihmistä ja Camp Koriyamaan kuului 1100 henkilöä, joista naisia oli viitisenkymmentä.

Ja minkälaisia tehtäviä he suorittivat?

Tehtäviin kuuluivat etsintä ja pelastus, muualle sijoitettujen kansalaisten avustaminen, tarvikkeiden jakelun tukitoimet sekä ydinlaskeuman puhdistustoimet.

Kuinka pitkään joukkosi työskentelivät näissä tehtävissä?

Etsintä- ja pelastustyöt jatkuivat kesäkuun alkupäiviin saakka. Kansalaisten avustamista (esim. peseytymään kuljettaminen) tehtiin elokuun puoliväliin asti. Ydinlaskeuman puhdistustöitä teimme paikallisviranomaisten kanssa yhteistyössä loka-marraskuussa 2011.

Millaisia tunteita joukoissasi oli tuolloin havaittavissa?

On vaikeata kuvata niitä lyhyesti. Useimmat halusivat pelastaa ihmisiä niin paljon kuin mahdollista. Aivan järjestyksen ja tsunamin jälkeen monet eivät tienneet, olivatko heidän perheenjäsenensä turvassa vai ei. Puhelimet eivät toimineet, ja he olivat huolissaan läheisistään. Joukoissani oli sotilaita, jotka eivät kahteen viikkoon saaneet kuulla mitään perheistään.

Entä sinun tunteesi silloin?

Olin järkyttynyt katastrofin suuruudesta, tietenkin. Mutta olin niin kiireinen joukkojeni johtamisessa, etten voinut antaa tunteilleni tilaa. Luulen, että olin aika tyyni, koska päämääräni oli saada yksikköni suorittamaan tehtävänsä.

Katastrofin jälkeinen operaatio oli suurin, mihin Japanin itsepuolustusvoimat on historiansa aikana osallistunut. Aiheuttiko tämä jotain ongelmia sinulle tai joukoillesi?

Vaikein asia minulle oli, ettemme tienneet kuinka kauan tehtävä kestäisi.

Altistuivatko joukkosi ydinsaasteelle? Pelkäsivätkö pelastajat sitä?

Useat yksikköni miehistä kutsuttiin Fukushima ydinvoimala-alueelle 11.3.2011. He olivat hyvin lähellä voimalaa sammuttaessaan paloautoilla tulipaloja. Yksi loukkaantui päälle lentävistä romuista vetypullojen räjähtäessä. Onneksi ei tullut muita vakavia loukkaantumisia.

Ydinsaastelaskeumaa tuli kuitenkin jonkin verran Camp Koriyamaan, suurin piirtein 3 mSv/h. Vertailun vuoksi, lukema on nyt 0.03 mSv/h. Meillä oli myös tehtäviä, jotka piti suorittaa Fukushima ydinvoimalaitoksen 30 km turvavyöhykkeen sisäpuolella. Pahimmillaan laskeuma oli 150 mSv/h, tämä oli kilometrin päässä voimalaitoksesta. Tietenkin nuoret miehet olivat huolissaan, että saisivat liian suuria määriä säteilyä osakseen.

Varmasti he myös pelkäsivät.

Tiedätkö, mikä on nykyinen tilanne Fukushiman alueella? Onko mitään toivoa, että asukkaat pääsisivät palaamaan koteihinsa?

Kymmenet tuhannet ihmiset eivät vieläkään voi palata koteihinsa ydinsaasteen vuoksi. Puhdistustoimet jatkuvat. Kaksi tai jopa useampia kaupunkeja on jo todettu turvallisiksi palata. Mutta monet kaupungit on julistettu vaikeasti puhdistettaviksi eikä niihin varmastikaan voi palata meidän elinajanamme.

Kiitos haastattelusta. Kerrohan vielä, missä tehtävässä nykyään toimit.

Olen Sendaissa tiedustelupäällikkönä Koillisen armeijan pääesikunnassa. ■

Teksti: Ritva Larva-Salonen

*Kuvaaja: pre**comjp*

Kuva on peräisin Japan Earthquake Picture Project -sivustolta.

Haastattelu on tehty sähköpostitse englanniksi tammikuussa 2016.

Kuvateksti seuraavan aukeaman kuvaan: Itsepuolustusjoukkojen sotilaita raivaustehtävissä.

Yhdistyksen julkaisut

TOMO (suomeksi ystävä) on JKY:n jäsenlehti. Se ilmestyy neljästi vuodessa ja on jäsenille maksuton. Tomon painos on 400 kpl. Päätoimittaja on Aino Haavisto, joka ottaa miellään vastaan aineistoa ja kommentteja: ainorosah@gmail.com.

Aineiston tulisi olla muotoilematonta, pituudeltaan maksimissaan kolme A4-sivua (Times New Roman fonttikoko 12).

Seuraavien lehtien deadlinet ovat:

- 15.5. - ilmestyy kesäkuussa
- 15.8. - ilmestyy syyskuussa

Ilmoitushinnat:

mustavalkoiset

1/1 s. 60 € (toisto 50 €), ½ s. 34 € (25 €), ¼ s. 20 € (18 €)

värilliset:

1/1 s. 120 € (toisto 80 €), ½ s. 70 € (50 €), ¼ s. 40 € (30 €)

HASHI (suomeksi silta) on JKY:n vuosittainen japanilaisen kulttuurin eri alueita käsittelevä julkaisu, joka lähetetään jäsenille veloituksetta.

Jäljellä olevien painosten aiheet:

6. Kirjallisuutta
7. Käsittelee eri taidelajeja
9. Kirjallisuutta
10. Kymmenenvuotisjuhlanumero
20. BU – Samurain ammatti
21. Silkki, savi ja sivellin
22. KEN – linnat, haarniskat, mon
23. EN – Silta japanilaiseen puutarhaan
24. EIGA – Katsaus japanilaiseen elokuvaan
- 25.–26. Teetaide / Runo
27. Rekishi – historia
28. Rautaista estetiikkaa
29. Noo-teatteri – Historia elää
30. Perinne elää kätevin käsin
31. Shodo – Kalligrafia

32. Japanin uskonnot
33. Poimintoja Japanin historiasta
34. Sogetsu-ikebana tänään
35. Tila ja rakentaminen Japanissa
36. UMAI! Poimintoja japanilaisesta ruokakulttuurista.

Irtonumeroiden hinnoittelu

Numerot:

6 – 10, 28 ja 30 maksavat jäsenille 5 € / muille 7 €.

Numerot:

20 – 24 maksavat 12 € / 13,50 €

25 – 27 maksavat 13 € / 15 €

29, 31 – 36 maksavat 14 € / 16 €

MUITA JULKAISUJA

Japanin kieli, Tadaaki Kawatan legendaariseksi muodostunut japanin kielen oppikirja suomeksi. Jäsenhinta 13,50 €, muille 15 €, sanasto 4 €. Kirjaan on saatavissa myös kaksi CD-levyä, 14 € jäsenille, 16 € muille.

Japanilais-suomalainen kanji-sanakirja, Tapio J. Tuomi. Jäsenhinta 25 €, muut 29 €.

Julkaisuja voi tilata Fred Kaprielta
0400 553388, fred.kapri@gmail.com

Hintoihin lisätään postikulut!

日本文化友の会

Oletko kiinnostunut liittymään Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry:n jäseneksi? Täytä alla oleva lomake ja lähetä se osoitteella:

Japanilaisen Kulttuurin Ystävät ry
PL 305, 00101 Helsinki

Jäsenmaksu on € 25 Pankkiyhteys: Danske Bank FI08 8000 1878 9644 37

Neljä kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti TOMO ja kulttuurijulkaisu HASHI postitetaan jäsenille veloitusetta.

JÄSENHAKEMUS

Nimi _____

Postiosoite _____

Postinumero ja -toimipaikka _____

Puh. _____ FAX _____

e-mail _____

Kansalaisuus ellei Suomen _____

Ammatti tai oppiarvo (ei välttämätön) _____

Minua kiinnostaa erityisesti Japanin kulttuurissa:

Päiväys _____

Allekirjoitus _____

Yhdistyksemme saa silloin tällöin kutsuja ja tiedotteita Japanin kulttuuriin liittyviin tilaisuuksiin. Joskus aikaväli kutsun ja tapahtuman välillä on lyhyt ja jos ilmoittaisimme siitä lehdessä, tilaisuus olisi jo mennyt ohi. Jotkut tahot ovat joskus lupautuneet hoitamaan postituksen yhdistyksen puolesta.

Hallitus päättää jokaisesta postituspyynnöstä erikseen eikä osoitetietoja anneta ulkopuolisille postittajille ilman yhdistyksemme jäsenen suostumusta.

Mikäli et halua, että osoitteesi voidaan antaa tiedotustarkoituksessa hallituksen joka kerta erikseen hyväksymän kutsun tai tapahtuman ulkopuolisen tahon suorittamaan postitukseen, voit kieltää sen tässä:

Osoitetietojani ei saa antaa ulkopuolisille postittajille e.m. tarkoituksessa _____ (rasti haluttaessa)

